

Fellinger Károly

A KÜLÖNBSÉG

(kántor péter halálára)

a különbség ami köztünk van
mégis élősködik rajtunk
mint mi a zuhanó kavics
amibe kapaszkodunk

nem adom olcsón a bőröm
akkor inkább már ingyen
így majd megirigyeli az isten
nem kér meg rá de kikéri magamnak

ANNYI

Annyi a csillagom,
hogy egyet
elengedhetek közülük.
Anyám végre felül az ágyban,
majd járni próbál, nekidől a heverőnek.
Sírni szeretnék a boldogságtól,
de mi lesz, ha nem leszek ott,
és elesik szegény, s nem érti, miért.

Elmélyülten szállnak, keringnek
gondolatai fölöttem,
mint a lelőtt galambok,
visszahullnak a fejemre.

STAFÉTA

In memoriam Kántor Péter

A nekem szánt, nekem kimért úton,
(bár tudom, csaltak az angyalok,
az én érdekében
lerövidítették a távot)
csak úgy mehetek végig,
ha nem tudom, hol van a cél,
a holtbiztos céloom,
ha az út a végtelenbe vezet,
akkor nem nézek hátrafelé,
elhiszem, hogy nem az számít,
hány óra, nap, év, kilométer van hátra,
hanem hogy mennyit tettem már meg,
még ha Isten szerint értelmetlenül is.